

Wereldkankerdag: 'Het idee dat je misschien doodgaat, dat is verschrikkelijk'

Elfi Voorhuis

Wat gebeurt er met je als je in de bloei van je leven te horen krijgt dat je kanker hebt? We vragen het vandaag, op Wereldkankerdag, aan Irene Corzilius (36), bij wie vorig jaar borstkanker werd vastgesteld.

Knobbeltje

"Ik zag het totaal niet aankomen. Ik was kerngezond, zat vol energie, had nooit klachten. En ik sportte drie keer in de week. Totdat ik vorig jaar april een knobbeltje in mijn borst voelde. In het ziekenhuis bleek dat ik twee verschillende tumoren had. Mijn leven stond op z'n kop: ik had borstkanker.

Het moment had niet slechter gekund. Twee weken daarna zou ik mijn scheiding afronden, dat was al heftig genoeg. Mijn familie en vrienden waren in shock toen ze het hoorden, het verdriet was groot. Na de diagnose heb ik ontzettend diep in de put gezeten. Doordat ik twee verschillende tumoren had, was de onzekerheid over de behandeling groot. Het was nog onduidelijk of en hoe de tumoren zouden worden weggehaald. Het idee dat je misschien doodgaat, dat is vreselijk. In mijn hoofd was ik de uitvaart al aan het plannen."

Stap voor stap

Irene: 'Mijn zoon, die moest koste wat het kost zijn mama blijven houden'

"Maar toch bleef ik vechten. Ik dacht veel aan mijn zoon van vijf. Hij moest koste wat het kost zijn mama blijven houden. Mijn overlevingsdrang was onbeschrijfelijk. Vooral toen er duidelijkheid kwam over de behandelingen en ik het behandelplan zag, ontstond er perspectief. Eindelijk voelde ik weer hoop. Ik besloot positief te blijven en alles stap voor stap te doen.

De behandelingen werden gestart. Ik ging er compleet voor. Alles om maar te overleven. Het medisch personeel verdient echt een pluim, iedereen was zo vriendelijk. Ik onderging zware chemo, een borstsparende operatie en bestralingen. Mijn lichaam werd daardoor steeds zwakker: ik werd moe, kreeg last van heftige misselijkheid en werd heel gevoelig voor smaken en geuren."

Aanslag op je lijf

"Na de laatste behandelingen viel ik in een zwart gat. Het behandelplan had me een soort zekerheid gegeven, nu was er niks meer in het vooruitzicht. Afgelopen dinsdag ben ik begonnen aan een anti-hormoonkuur, die ik tien jaar lang moet blijven doen. Dat voelt vreemd: tien jaar aan de medicatie. Ook ben ik nog steeds erg moe en merk ik dat ik een kort lontje heb gekregen. Mijn lichaam heeft het zwaar gehad, vertelden de doktoren, en tussen de behandelingen door heb ik nauwelijks kunnen herstellen. Dat voel ik nog elke dag.

Er is ook nog steeds angst. Doordat ik veel met andere kankerpatiënten heb gepraat, besef ik heel goed dat de ziekte elk moment weer kan terugkomen. Door de kanker ben ik het vertrouwen in mijn lichaam compleet verloren. Gelukkig sta ik onder scherp toezicht en vertrouw ik op de doktoren in Nederland. Ik ben in goede handen."

Even geen kanker

"Gelukkig zijn er ook mooie momenten waarop ik de kanker even vergeet. Bijvoorbeeld wanneer ik samen ben met mijn lieve vriend en zoon, mooie muziek hoor of lekker kan sporten en uitstapjes maak. Ik heb geleerd om van het 'nu' te genieten en ben heel dankbaar voor de dingen die goed gaan. Ik zie weer toekomst. Een heel mooie zelfs. Over een maand of twee wil ik weer gaan werken – ten tijde van de diagnose was ik ambulante begeleider voor autisten – en mijn 'oude' leven weer oppakken.

Wereldkankerdag had vorig jaar voor mij nog geen betekenis. Nu weet ik als geen ander wat kanker met je leven doet. Het is belangrijk dat er aandacht is voor deze ziekte en dat er veel meer geld naar onderzoek gaat. Aan andere vrouwen wil ik meegeven dat zelfonderzoek ontzettend belangrijk is. Als je een knobbeltje voelt, steek dan niet je kop in het zand en schakel zo snel mogelijk hulp in. En pak de regie in je behandeltraject; vraag om second opinions en kies een ziekenhuis waar je een goed gevoel bij hebt.

Ik hoop dat ik het met het delen van mijn verhaal tenminste één iemand kan helpen. Al is het maar om diegene een hart onder de riem te steken."

Care for cancer: een wegwijzer in tijden van chaos

Oncologieverpleegkundigen gespecialiseerd in psychosociale begeleiding nemen de tijd en zetten mensen geconfronteerd met de ziekte kanker weer op hun eigen spoor. Met deze professionele ondersteuning thuis, gericht op kwaliteit van leven, ontdekken mensen hun mogelijkheden tot eigen regie. Meer informatie is te vinden op www.careforcancer.nl óf www.helpikhebkanker.nl